SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2022/822,

annettu 18 päivänä toukokuuta 2022,

uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyjen nopeuttamisesta ja energian ostosopimusten helpottamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Uusiutuva energia on keskeisessä asemassa siirryttäessä puhtaaseen energiaan, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, tehdä energiasta kohtuuhintaista ja vähentää unionin riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja energian tuonnista.

(2) Uusiutuvalla energialla on monia hyötyjä unionin kansalaisten kannalta: se on osa ilmastonmuutokseen liittyviä toimia, auttaa suojelemaan ympäristöä, luo kasvua ja työpaikkoja, edistää unionin teknologista ja teollista johtoasemaa ja parantaa unionin talouden häiriönsietokykyä.

(3) Energia-ala tuottaa yli 75 prosenttia unionin kasvihuonekaasupäästöistä. Sen vuoksi on erittäin tärkeää nopeuttaa uusiutuvan energian tuotantolaitosten kehittämisestä ja käyttöönotosta peräisin olevaa energiantuotantoa, jotta unioni voi saavuttaa vuodeksi 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan tavoitteensa ja voidaan edistää vuoteen 2030 ulottuvaa unionin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ([1]) mukaisesti.

(4) Uusiutuvan energian osuuden nopea lisääminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan puuttua korkeita energian hintoja koskevaan ongelmaan. Uusiutuvan energian alhaisemmat kiinteät kustannukset ja lähellä nollaa olevat muuttuvat kustannukset merkitsevät sitä, että uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kustannukset ovat olleet vakaampia ja alhaisempia kuin fossiilisten polttoaineiden kustannukset. Uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton nopeuttaminen vähentää unionin riippuvuutta – pääasiassa tuoduista – fossiilisista polttoaineista.

(5) Kuten tiedonannossa ”REPowerEU: Kohtuuhintaisempaa, varmempaa ja kestävämpää energiaa koskevat yhteiset eurooppalaiset toimet” (”REPowerEU-tiedonanto”) ([2]) todetaan, uusiutuvan energian käytön nopea kasvattaminen on olennaisen tärkeää, jotta voidaan vähentää unionin riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja luopua asteittain venäläisen kaasun kulutuksesta. REPowerEU-suunnitelma sisältää toimenpiteitä tämän toteuttamiseksi, samoin kuin talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso, jonka yhteydessä esitetään lupamenettelyjä koskevia maakohtaisia suosituksia, jotka on räätälöity yksittäisten jäsenvaltioiden olosuhteisiin.

(6) REPowerEU-tiedonantoon sisältyy myös vetyä koskeva Accelerator-aloite, jolla kaksinkertaistetaan uusiutuvaa vetyä koskevat vuoden 2030 tavoitteet, jotta voidaan vähentää unionin ulkoista riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista. Jotta uusiutuvaa vetyä voidaan tuottaa 10 megatonnia, unioni tarvitsee vuoteen 2030 mennessä 80 gigawattia lisää uusiutuvan energian kapasiteettia.

(7) Uusiutuvaa energiaa koskeville hankkeille on periaatteessa saatava lupa, jotta niissä voidaan harjoittaa aiottua toimintaa. Lupamenettelyt auttavat varmistamaan, että hankkeet ovat turvallisia ja varmoja. Näiden menettelyjen monimutkaisuus, moninaisuus ja liiallinen kesto muodostavat kuitenkin merkittävän esteen uusiutuvan energian välttämättömälle nopealle käyttöönotolle sekä kohtuuhintaisemman, varmemman ja kestävämmän unionin energiajärjestelmän saavuttamiselle.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (’eurooppalainen ilmastolaki’) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

([2]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, ”REPowerEU: Kohtuuhintaisempaa, varmempaa ja kestävämpää energiaa koskevat yhteiset eurooppalaiset toimet”, COM(2022) 108 final.

(8) Viivästykset hankelupien käsittelyssä vaarantavat energia- ja ilmastotavoitteiden oikea-aikaisen saavuttamisen ja lisäävät tähän tarvittavien hankkeiden kustannuksia. Viivästykset voivat myös johtaa vähemmän tehokkaiden uusiutuvan energian laitosten asentamiseen dynaamisen innovoinnin vuoksi.

(9) Näihin esteisin puututtiin jo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY ([3]), jossa edellytetään, että jäsenvaltiot arvioivat lupamenettelyt vähentääkseen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotannon lainsäädännöllisiä ja muita esteitä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/28/EY ([4]) otettiin käyttöön uusiutuvan energian kehittäjien hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamista koskevat vaatimukset. Näitä vaatimuksia tiukennettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/2001 ([5]). On ensiarvoisen tärkeää ja kiireellistä, että vaatimukset saatetaan täysimääräisesti ja nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa, sillä se auttaa merkittävästi lyhentämään hallinnollisia menettelyjä.

(10) Komissio tukee jäsenvaltioita teknisen tuen välineen ([6]) kautta tarjoamalla räätälöityä teknistä asiantuntemusta uudistusten suunnittelua ja täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien uudistukset, joilla virtaviivaistetaan uusiutuvan energian hankkeiden lupamenettelyjä koskevia puitteita ja edistetään yritysten uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöä. Tekniseen tukeen kuuluu esimerkiksi hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen, lainsäädäntökehysten yhdenmukaistaminen ja asiaankuuluvien parhaiden käytäntöjen jakaminen.

(11) Direktiivissä (EU) 2018/2001 lupamenettelyille säädettyjen määräaikojen soveltaminen ei vaikuta voimassa olevan unionin ympäristölainsäädännön mukaisiin velvoitteisiin, kanteiden nostamiseen, muutoksenhakuun ja muihin menettelyihin tuomioistuimissa eikä vaihtoehtoisiin riitojenratkaisumekanismeihin, mukaan lukien valitusmenettelyt sekä menettelyt ja muutoksenhaku tuomioistuinten ulkopuolella, ja niitä voidaan jatkaa enintään tällaisten menettelyjen keston verran.

(12) Uusiutuvan energian hankkeiden yleisen hyväksynnän puute on toinen merkittävä este niiden toteuttamiselle monissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi kansalaisten ja yhteiskunnan sidosryhmien tarpeet ja näkökulmat olisi otettava huomioon uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden kehittämisen kaikissa vaiheissa – politiikan laadinnasta aluesuunnitteluun ja hankkeiden kehittämiseen – ja olisi edistettävä hyviä käytäntöjä, joilla varmistetaan laitosten erilaisten vaikutusten oikeudenmukainen jakautuminen paikallisväestön kesken.

(13) Useimmat uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden ja niihin liittyvän verkkoinfrastruktuurin lupien myöntämiseen liittyvät esteet sekä niiden poistamiseen tähtäävät hyvät käytännöt on määritelty jäsenvaltioiden tasolla.

(14) Hallinnollisten esteiden merkitys on kasvanut, kun tilanne on parantunut muiden esteiden osalta, kuten teknologiakustannuksissa, jotka ovat laskeneet jyrkästi viimeisten kymmenen vuoden aikana, tai rahoituskysymyksissä, joita on helpottanut kustannusten aleneminen ja yritysten uusiutuvan energia ostosopimusten lisääntyminen.

(15) Tällä suosituksella puututaan näihin huolenaiheisiin ja kehotetaan löytämään ratkaisuja nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä. Suositus ei rajoita unionin oikeuden soveltamista etenkään energia- ja ympäristöalalla eikä siitä johtuvia velvoitteita. Se ei myöskään rajoita unionin kilpailusääntöjen, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101, 102 ja 106 artiklan, soveltamista eikä komission päätöskäytäntöä unionin kilpailusääntöjen täytäntöönpanossa.

(16) Tämän suosituksen ohella on annettu lainsäädäntöehdotus, jolla muutetaan direktiiviä (EU) 2018/2001 ja vahvistetaan sen hallinnollisia menettelyjä koskevia säännöksiä. Koska uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden käyttöönottoa on kiireellisesti nopeutettava, jäsenvaltioiden olisi aloitettava mahdollisimman pian sopivien maa- ja merialueiden määrittäminen ja erityisen sopivia alueita (”uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita”) koskevien suunnitelmien laatiminen direktiivin (EU) 2018/2001 muutosehdotuksen lupia koskevan 15 b artiklan mukaisesti.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/240, annettu 10 päivänä helmikuuta 2021, teknisen tuen välineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 1).

(17) Merten aluesuunnittelu on keskeinen väline määriteltäessä tulevia alueita uusiutuvan energian käyttöönotolle ja helpotettaessa merialueen moninaiskäyttöä, mukaan lukien meriympäristön säilyttäminen ja suojelu. Merten aluesuunnittelua koskevan direktiivin ([7]) mukaan jäsenvaltioiden oli hyväksyttävä kansalliset merten aluesuunnitelmansa 31 päivään maaliskuuta 2021 mennessä. Komissio kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä panneet täysimääräisesti täytäntöön merten aluesuunnittelua koskevaa direktiiviä, laatimaan ja hyväksymään kansallisen suunnitelmansa ([8]).

(18) Lupamenettelyistä johtuvat esteet voivat vaikuttaa myös ilmastoneutraaliuden saavuttamiseen tarvittavien innovatiivisten hiilestä irtautumisen teknologioiden tulevaan käyttöönottoon. Sääntelyn testiympäristöjen luominen eli sellaisten innovatiivisten teknologioiden, tuotteiden, palvelujen tai lähestymistapojen testaaminen todellisissa olosuhteissa, jotka eivät ole täysin nykyisen oikeudellisen ja sääntelykehyksen mukaisia, voisi tukea innovointia ja helpottaa sääntely-ympäristön myöhempää mukauttamista niiden huomioon ottamiseksi.

(19) Osittain tai kokonaan yritysten ostosopimuksilla rahoitettujen uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden kehittäminen auttaa nopeuttamaan uusiutuvan energian käyttöönottoa. Yritysten ostosopimukset hyödyttävät suoraan myös loppukuluttajia muun muassa tarjoamalla kilpailukykyisen ja ennakoitavan energian hinnan ja edistämällä yritysten yhteiskuntavastuuta unionissa.

(20) Vaikka yritysten ostosopimukset ovat lisääntyneet joka vuosi viiden viime vuoden aikana, yrityskäyttäjien suoraan rahoittamien uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden osuus on vain 15–20 prosenttia vuotuisista markkinoista. Yritysten ostosopimusten käyttö rajoittuu myös pääasiassa tiettyihin jäsenvaltioihin, sähköön energiankantajana ja suuriin monikansallisiin kuluttajia palveleviin yrityksiin.

(21) Komissio asettaa tämän suosituksen ohella saataville digitaalisesti kootut tietokokonaisuudet useista asiaankuuluvista energia- ja ympäristötekijöistä EIGL-välineen ([9]) (Energy and Industry Geography Lab) kautta auttaakseen jäsenvaltioita määrittämään uusiutuvan energian ydinkehittämisalueita uusien uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden nopeaa käyttöönottoa varten. Komissio aikoo kehittää tätä kartoitusvälinettä edelleen sisällyttämällä siihen uusia tietokokonaisuuksia ja linkkejä jäsenvaltioiden digitaalisiin aluesuunnitteluvälineisiin,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

MÄÄRITELMÄ

1. Tässä suosituksessa ja siihen liittyvissä ohjeissa uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden katsotaan kattavan uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä määritellyt uusiutuvan energian tuotantolaitokset (myös uusiutuvan vedyn muodossa) sekä omaisuuserät, joita tarvitaan niiden verkkoon liittämiseen ja tuotetun energian varastointiin.

NOPEAMMAT JA LYHYEMMÄT MENETTELYT

2. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotantolaitosten suunnitteluun, rakentamiseen ja toimintaan, niiden liittämiseen sähkö-, kaasu- ja lämpöverkkoon sekä itse verkkoon ja varastointiomaisuuteen sovelletaan niiden suunnittelu- ja lupamenettelyissä kaikkein suotuisinta käytettävissä olevaa menettelyä ja että niiden oletetaan olevan erittäin tärkeitä yleisen edun ja yleisen turvallisuuden kannalta direktiivin (EU) 2018/2001 hallinnollisia menettelyjä koskevien säännösten tarkistamista ja vahvistamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen mukaisesti ja rajoittamatta unionin oikeuden soveltamista..

3. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava selkeästi määritellyt, nopeutetut ja mahdollisimman lyhyet määräajat kaikille uusiutuvan energian hankkeiden rakentamista ja toimintaa koskevien lupien myöntämisvaiheille ja täsmennettävä tapaukset, joissa näitä määräaikoja voidaan pidentää ja missä olosuhteissa. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava sitovat

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/89/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, merten aluesuunnittelun puitteista (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135).
([8]) Ks. komission kertomus merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpanon edistymisestä, COM(2022)185, 3.5.2022.
([9]) https://energy-industry-geolab.jrc.ec.europa.eu/

enimmäisajat ympäristövaikutusten arviointimenettelyn kaikille asiaankuuluville vaiheille. Aurinkoenergialaitteiden asentamista keinotekoisiin rakenteisiin koskevien lupamenettelyjen kesto olisi rajoitettava enintään kolmeen kuukauteen.

4. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava määräajat ja erityiset menettelysäännöt, jotta voidaan varmistaa oikeussuojan saatavuuteen liittyvien oikeudenkäyntien tehokkuus uusiutuvaa energiaa koskevissa hankkeissa.

5. Jäsenvaltioiden olisi luotava yksi yhtenäinen hakumenettely koko hallinnollisen luvan hakemis- ja myöntämismenettelyä varten. Samanaikaiset hakemukset olisi asetettava etusijalle peräkkäisiin hakemuksiin nähden, jos tarvitaan erilaisia lupia, myös asiaan liittyviä verkkohankkeita varten.

6. Jäsenvaltioiden olisi sallittava, että hakijat päivittävät hankkeidensa teknologiaeritelmiä lupahakemuksen tekemisen ja hankkeiden rakentamisen välisenä aikana innovatiivisten teknologioiden käyttöönoton helpottamiseksi.

7. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 2 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

KANSALAISTEN JA YHTEISÖN OSALLISTUMISEN HELPOTTAMINEN

8. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kansalaisia, myös pieni- ja keskituloisia kotitalouksia, ja energiayhteisöjä osallistumaan uusiutuvaa energiaa koskeviin hankkeisiin ja toteutettava toimenpiteitä, joilla edistetään energiakäänteen hyötyjen siirtämistä paikallisyhteisöille ja siten lisätään yleisön hyväksyntää ja sitoutumista.

9. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yksinkertaistettuja lupamenettelyjä uusiutuvan energian yhteisöjä varten, mukaan lukien yhteisön omistamien laitosten liittäminen verkkoon, ja rajoitettava tuotantolupaa koskevat menettelyt ja vaatimukset minimiin, myös itse tuottamaansa uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien osalta.

10. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 5 jakson c kohdassa ja 6 jakson a kohdassa kuvattuja käytäntöjä.

SISÄISEN KOORDINOINNIN PARANTAMINEN

11. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava järkeistäminen ja tehokas koordinointi kansallisten, alueellisten ja kunnallisten tasojen välillä toimivaltaisten viranomaisten tehtävien ja vastuiden sekä uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden hyväksymisessä sovellettavien lakien, asetusten ja menettelyjen osalta.

12. Jäsenvaltioiden olisi suunniteltava direktiivissä (EU) 2018/2001 edellytetty keskitetty yhteyspiste lupien myöntämiseksi uusiutuvaa energiaa koskeville hankkeille siten, että osallistuvien viranomaisten määrä rajoitetaan välttämättömään ja tehokkuus maksimoidaan ottaen huomioon julkiset resurssit sekä teknisen, ympäristöön liittyvän ja oikeudellisen asiantuntemuksen keskittämisestä saatavat hyödyt.

13. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön sääntöjä, joiden mukaan toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten vastauksen puuttuminen asetetuissa määräajoissa johtaa siihen, että tietty pyyntö hyväksytään uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyn asianomaisessa vaiheessa (ns. hallintoviranomaisen hiljainen hyväksyntä), ellei unionin tai kansallisessa lainsäädännössä edellytetä niiden vastausta.

14. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 3 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

SELKEÄT JA DIGITALISOIDUT MENETTELYT

15. Jäsenvaltioiden olisi annettava hakijoille selkeät, täydelliset ja läpinäkyvät tiedot kaikista vaatimuksista ja menettelyvaiheista, myös valitusmenettelyistä, uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden lupamenettelyn alussa.

16. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön täysin digitaaliset lupamenettelyt ja sähköinen viestintä paperin käytön sijaan. Hankkeiden toteuttajien saataville olisi asetettava keskitetysti osana sähköistä menettelykäsikirjaa kaikki asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien hakemusten mallit, ympäristötutkimukset ja -tiedot, sekä tiedot yleisön osallistumisen vaihtoehdoista ja hallinnollisista maksuista.

17. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 3 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

RIITTÄVÄ HENKILÖSTÖ JA OSAAMINEN

18. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava luvan myöntäville elimilleen ja ympäristöarviointiviranomaisilleen riittävä henkilöstö, jolla on asianmukaiset taidot ja pätevyys.

19. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä unionin ja kansallisia rahoitusmahdollisuuksia, joita on tarjolla täydennys- ja uudelleenkoulutukseen erityisesti alueellisella ja paikallisella tasolla, ja harkittava allianssin perustamista alakohtaista osaamisyhteistyötä varten lupamenettelyjen ja ympäristöarviointien parissa työskentelevän henkilöstön osaamisvajeen korjaamiseksi.

20. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 4 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

HANKKEIDEN SIJAINTIPAIKKOJEN PAREMPI MÄÄRITTELY JA SUUNNITTELU

21. Jäsenvaltioiden olisi pikaisesti määritettävä uusiutuvaa energiaa koskeviin hankkeisiin soveltuvat maa- ja merialueet, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja niiden panokseen vuoden 2030 tarkistetun uusiutuvaa energiaa koskevan tavoitteen saavuttamisessa. Osana kartoitusprosessia olisi nimettävä rajalliset ja selkeästi määritellyt alueet, jotka soveltuvat erityisen hyvin uusiutuvan energian kehittämiseen (uusiutuvan energian ydinkehittämisalueet), välttäen mahdollisimman pitkälle ympäristön kannalta arvokkaita alueita ja asettaen etusijalle muun muassa huonontunut maaperä, jota ei voida käyttää maatalouteen. Tätä varten jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään EIGL-välineessä ([10]) (Energy and Industry Geography Lab) saatavilla olevia päivitettyjä tietoaineistoja.

22. Jäsenvaltioiden olisi rajoitettava ”suojavyöhykkeet”, joilla uusiutuvaa energiaa ei voida kehittää, välttämättömään minimiin. Niiden olisi annettava selkeät ja avoimet tiedot rajoituksista, jotka koskevat etäisyyttä asuinrakennuksiin ja sotilas- tai siviili-ilmailualueisiin, ja perusteltava rajoitukset. Rajoitusten olisi perustuttava näyttöön ja ne olisi suunniteltava siten, että ne täyttävät suunnitellun tarkoituksensa samalla kun maksimoidaan hankkeiden kehittämiseen käytettävissä oleva tila ottaen huomioon muut aluesuunnittelun rajoitteet.

23. Jäsenvaltioiden olisi virtaviivaistettava uusiutuvan energian hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia koskevia vaatimuksia siinä määrin kuin se on oikeudellisesti mahdollista, sovellettava saatavilla olevia teknisiä ohjeita uusiutuvan energian käyttöönoton ja unionin ympäristölainsäädännön yhteensovittamiseen ja sisällytettävä ympäristövaikutusten arviointi muihin sovellettaviin ympäristöarviointeihin yhteisessä menettelyssä. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä arvioinnin rajausta ([11]) järjestelmällisesti tai tehtävä siitä pakollista ympäristövaikutusten arviointiprosessin laadun parantamiseksi.

([10]) https://ec.europa.eu/energy-industry-geography-lab

([11]) Arvioinnin rajauksella tarkoitetaan lausunnon antamista ympäristövaikutusten arviointiselostuksen muodossa toimitettavien ympäristötietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta.

24. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luonnonvaraisten lintujen ja neuvoston direktiivillä 92/43/ETY ([12]) suojeltujen lajien yksittäisten yksilöiden tappaminen tai häiritseminen ei estä uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden kehittämistä, edellyttämällä, että tällaisiin hankkeisiin sisällytetään tarvittaessa lieventäviä toimenpiteitä, joilla voidaan tehokkaasti estää tappaminen tai häiritseminen mahdollisimman suuressa määrin, seuraamalla niiden tehokkuutta ja toteuttamalla seurannasta saatujen tietojen perusteella tarvittavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseisten lajien kantaan ei kohdistu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia. Jos näin tehdään, yksittäisten yksilöiden tahatonta tappamista tai häiritsemistä ei pitäisi pitää tahallisena eikä sen siksi pitäisi kuulua direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([13]) 5 artiklan soveltamisalaan.

25. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava yleisöä osallistumaan varhaisessa vaiheessa aluesuunnitelmien laatimiseen, edistettävä kohteiden moninaiskäyttöä ja varmistettava avoimuus sen suhteen, mihin ja miten uusiutuvaa energiaa koskevat hankkeet voidaan rakentaa tai asentaa, mukaan lukien pienet kunnalliset laitokset. Jäsenvaltioiden olisi jatkettava verkkojen ja uusiutuvan energian tuotantokapasiteetin koordinoitua suunnittelua kaikilla tasoilla, myös alueellisen yhteistyön puitteissa.

26. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 5 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

HELPOMPI VERKKOON LIITTÄMINEN

27. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava pitkän aikavälin verkkosuunnittelua ja investointeja, jotka ovat johdonmukaisia uusiutuvan energian tuotantokapasiteetin suunnitellun laajentamisen kanssa, ottaen huomioon tuleva kysyntä ja ilmastoneutraaliustavoite.

28. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yksinkertaistetut menettelyt olemassa olevien uusiutuvan energian laitosten uusimista varten, mukaan lukien virtaviivaistetut menettelyt ympäristövaikutusten arviointia varten, sekä yksinkertainen ilmoitusmenettely niiden verkkoliitäntöjä varten, jos merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia ei odoteta.

29. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että verkonhaltijat i) soveltavat verkkoliitäntähakemuksiin avointa ja digitaalista menettelyä; ii) antavat tietoja verkon kapasiteetista; ja iii) optimoivat verkkokapasiteetin käytön sallimalla sen käytön voimalaitoksille, joissa yhdistetään useita toisiaan täydentäviä teknologioita.

30. Jäsenvaltioiden olisi taattava oikeusvarmuus maakaasuputkien käyttötarkoituksen muuttamiselle vedyn siirtoa varten ilmoittamalla selkeästi, mitä lupia tarvitaan, ja sallimalla niiden nykyisten lupien voimassaolon jatkaminen.

31. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden I luvun 6 jaksossa kuvattuja käytäntöjä.

INNOVATIIVISET HANKKEET

32. Jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan käyttöön sääntelyn testiympäristöjä, joissa myönnetään kohdennettuja vapautuksia kansallisesta, alueellisesta tai paikallisesta lainsäädäntö- tai sääntelykehyksestä innovatiivisille teknologioille, tuotteille, palveluille tai lähestymistavoille, jotta voidaan helpottaa lupien myöntämistä uusiutuvan energian, varastoinnin ja muiden hiilestä irtautumista koskevien teknologioiden käyttöönoton ja järjestelmäintegroinnin tukemiseksi unionin lainsäädännön mukaisesti.

([12]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

UUSIUTUVAN ENERGIAN OSTOSOPIMUSTEN HELPOTTAMINEN

33. Jäsenvaltioiden olisi pikaisesti poistettava perusteettomat hallinnolliset tai markkinaesteet yritysten uusiutuvan energian ostosopimuksilta, jotta voidaan erityisesti nopeuttaa yritysten uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönottoa pienissä ja keskisuurissa yrityksissä.

34. Jäsenvaltioiden olisi suunniteltava, aikataulutettava ja toteutettava tukijärjestelmät – ja alkuperätakuut – siten, että ne ovat yhteensopivia yritysten uusiutuvan energian ostosopimusten kanssa, täydentävät niitä ja mahdollistavat ne.

35. Jäsenvaltioiden olisi näitä suosituksia täytäntöön pannessaan käytettävä tämän suosituksen liitteessä olevien ohjeiden II luvussa kuvattuja käytäntöjä.

SEURANTA, RAPORTOINTI JA UUDELLEENTARKASTELU

36. Jäsenvaltioiden olisi perustettava yhteyspiste, jonka tehtävänä on seurata säännöllisesti lupamenettelyn tärkeimpiä pullonkauloja ja käsitellä uusiutuvan energian hankkeiden kehittäjien kohtaamia ongelmia.

37. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kahden vuoden välein maaliskuusta 2023 alkaen osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ([14]) 17 artiklan mukaisesti toimitettavia yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia edistymisraportteja kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot tämän suosituksen täytäntöönpanon tilanteesta.

38. Komissio tarkastelee tämän suosituksen täytäntöönpanoa kahden vuoden kuluttua suosituksen hyväksymisestä ja arvioi lisätoimenpiteiden tarvetta ottaen huomioon jäsenvaltioiden toimittamat tiedot.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2022.

Komission puolesta
Kadri SIMSON
Komission jäsen

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).